

JACHTWERF RIK HOMAN

lang, toch enorm veel ruimte binnen.

WERFNIEUWS 56

Najaar 2014

Waarom varen jullie de boot niet terug zeiden Cees (zwager) en Eliane (zus).

Zij waren vroeg in het jaar naar de HT race bij Terschelling geweest, en zouden snel weer terug varen. In plaats daarvan bleven ze nog een weekje door Friesland zeilen en zo ruilden we auto en boot rond Pinksteren in Lauwersoog. Hun boot is een zware stalen platbodem.

De Eeltje drooggevalen bij Rottummerplaat.

Wij hadden die boot samen gebouwd, zo'n 40 jaar geleden; ik had de ontwerp en constructie tekeningen gemaakt naar model van een Bons (kleine Schokker).

Nog een keer van achteren; prachtig weer.

Hoewel maar 9,5 m

Scheepsbenodigheden

Zomer en winterstalling

Verkoop boten en motoren

Reparatie en nieuwbouw

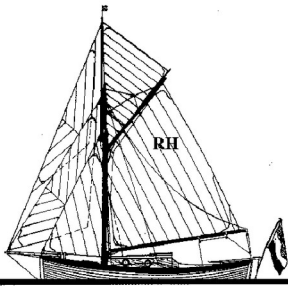
Ontwerpen en expertises

Dat moest wel want ze hadden 4 kinderen. Alles oerdegelijk gemaakt, de staalplaat van de bodem is 10 mm dit! Lang over gebouwd, maar Cees had dan ook net zoveel plezier in het bouwen als er mee varen. Meestal gingen ze naar Zeeland, een enkele keer, zoals nu naar het noorden. Maar wij wilden de boot ook wel eens proberen op de wadden. In Lauwersoog vertelde Cees nog dat hij het eerste rif in orde had gemaakt, het tweede rif hoefde niet zei hij. Nou, al in de sluis zei Edith dat het toch wel flink waaide, NW 5 dus maar gelijk het 1° rif in het grootzeil gezet.

Het mooie wad bij Noordpolderzijl.

We spotten even later met het begin van de vloed naar het Oosten. Al bij het eerste wantij ging het mis want door het nog ondiepe water konden we niet gijpen en liepen met volle vaart vast. Gaf niet want het water kwam toch wel omhoog, dus even het anker erin en een kopje thee en we konden weer verder door de met prikken aangegeven geul. Onder Rottumeroog voor anker; wijds uitzicht, vooral bij zonsondergang. 's-Nacht een prachtige sterrenhemel; dat zie je in de stad nooit! Het droogvallen met een platbodem is probleemloos; met de Pagan moet ik dan op het goede moment (bijvoorbeeld om 2 u 's-Nachts) de pootjes uitzetten, als je daarmee te laat bent dan gaat de boot scheefliggen en krijg je hem niet meer rechttop. Met een platbodem ga je gewoon slapen, je merkt geeneens dat je droogvalt of weer opdrijft. Er was de volgende dag weinig wind, dus bleven we liggen en scharrelden we wat rond de drooggevalen boot in de middag. 's-Avonds naar Noordpolderzijl, het noordelijkste haventje van het vasteland. Erg ondiep bij de ingang, maar met een diepgang van 70 cm kom je al bij halftij naar binnen.

JACHTWERF RIK HOMAN

Aan de palen in Noordpolderzijl. Met springtij staat het water soms boven de palen.

Er is daar helemaal niets, maar toch moet je er een keer geweest zijn met je boot. De volgende dag stoven we weer met een krachtige noorden wind terug naar het westen.

Het prikkengeultje van de haven naar zee.

Onder Simonszand door, wat er helemaal anders uitzag dan op mijn kaarten van 10 jaar geleden. Bij de Oostpunt van Schiermonnikoog vonden we na veel pogingen het geultje, waar we een fijn droogvalplekje wisten.

Je moet altijd een geultje vinden, waar de wind dwars op staat; dan lig je zowel met de vloed als met de ebstroom redelijk rustig met de kop op de wind. Als de wind recht in de geul blaast dan lig je of met de eb of met de vloed slecht, want wind tegen stroom geeft vervelende golven en je kan dan zelfs rondjes om het anker gaan draaien. Maar we hadden weer een goed plekje en hebben heerlijk gegeten van de opgeraapte mosselen met een glas witte wijn. De volgende dag weer verder; langs Schiermonnikoog, Engelsmanplaat en naar de Oostpunt van Ameland, de getijden vielen gunstig dus we konden steeds 's-avonds droogvallen en vroeg in de morgen verder varen. Naar de haven van Ameland om even boodschappen te doen; elke

dag mosselen is ook maar saai.

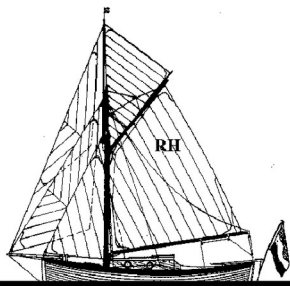
Rik komt terug met een emmertje kokkels en mosselen.

Het begon steeds harder te waaien – NW 6 dus ook maar het 2^e rif in het grootzeil gezet. De boot wordt daardoor veel handzamer want het grote roer vergt al je kracht. Tussen Ameland en Terschelling is een nieuwe plaat ontstaan met een geultje er tussendoor. Daar lagen wel 100 zeehonden, die rustig bleven liggen terwijl wij er met volle vaart langs stoven. Bij Midsland onder Terschelling weer drooggevallen en ondanks de harde wind heerlijk geslapen. Weer een dag later onder Terschelling, langs de Richel door het Franse Gaatje en zonder een boei te zien onder Vlieland door Het is daar niet meer betond omdat het heel ondiep is geworden.

Altijd is het wad weer anders; bij Ameland.

Nou dat merkten we want zelfs met onze geringe diepgang en met hoogwater bonkten we af en toe over de grond tot we zelfs helemaal stil kwamen te liggen. Maar door de harde wind kwamen we toch weer op gang en kwamen na het wantij weer in dieper water en ankerden we tegen het strand bij het schietterrein van de Vliehors en vielen daar weer droog. Wandelen over het harde zand, ik wilde naar de zuidwestpunt lopen maar na een uur kon ik de zee nog

JACHTWERF RIK HOMAN

niet zien. Een strand van bijna 10 km dus, vrijwel vlak met hier en daar een duintje met een plukje gras.

Honderden zehonden bij Ameland.

Het leuke van varen op het wad is dat de getijden steeds verschuiven; elke dag 3 kwartier later hoogwater. Daardoor lijkt het alsof je steeds alle tijd hebt; heel rustgevend. Nou ja, rustgevend was het de volgende dag niet helemaal want het regende en de windverwachting was Noord 7.

Edit kan in het Eierlandse gat de boot maar net op koers houden met een stuurtoewtje.

Ook in de fok dan maar een rif gezet. Met dit kleine tuig vlogen we langs het strand richting zee. Daar werden de golven serieus, ook al omdat we hoog aan de wind moesten varen om de geul te houden. Massief water aan dek; ik hoorde dat Cees nu nog bezig is om alle roest te verwijderen door het zoute buiswater. Eenmaal om de plaat in het Eierlandse gat konden we afvallen en voor de wind onder Texel doorvaren. Eerst nog beschut, maar richting Den Oever werd het toch nog moeilijk sturen door de hoge golven die achterop liepen.

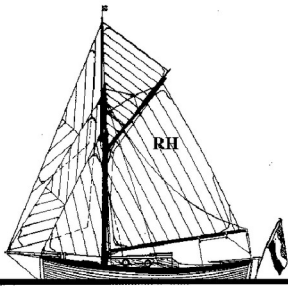
Bijna thuis: voor anker bij Durgerdam.

Door de Sluis het IJsselmeer op en door naar Andijk. Eigenlijk een slechte hoek om in te varen met deze wind, maar Edith had hier vroeger een boot liggen, dus wilden we even kijken. Het uitvaren de volgende morgen tegen de harde noordenwind was moeilijker dan erin, maar eenmaal voorbij de Ven was alles weer plat voor de wind, langs Enkhuizen en om 5 uur lagen we al voor anker in Durgerdam. De volgende dag door Amsterdam; mast strijken is zo gebeurd door het contragewicht onder aan de mast; je gaat gewoon achterop staan en trekt aan een lijntje de mast achterover. En dat voor een ongestaagde mast die bijna 1000 kg weegt! Bij de Kaag de mast weer overeind en de boot weer opgeleverd in de thuishaven. Mooie tocht: in 7 dagen van Noordpolderzijl naar de Kaag en vrijwel alles gezeild!

Wat hebben we deze zomer nog meer gedaan?

Allereest natuurlijk de Jan Blank te water gelaten. Dit is de nieuwe sloep waar ik jaren aan heb gebouwd. Jan Blank was de vissersnaam voor de Noordzee en de naam van het sloepje van mijn oom waar ik voor het eerst op gezeild heb. In 1937 kocht hij de sloep van een Duitser, die bij Scheveningen in moeilijkheden kwam en het sleeploon niet kon betalen. In 1944, voor de eerste razzia's in Den Haag doken mijn oom en mijn vader onder op die boot en voeren naar de Kaag. Rond 1955 mocht ik ook mee en daar is waarschijnlijk het virus overgesprongen. De nieuwe Jan Blank lijkt wel wat op de oude; even groot, heel makkelijk alleen te zeilen en mooi om te zien.

We zijn er al mee het IJsselmeer op geweest en een stukje Waddenzee, maar door het slechter wordende weer konden we het droogvallen nog niet uitproberen, dat houdt u nog te goed. Maar heerlijk ermee gezeild en het blijkt een voortreffelijk schip te zijn om op te bivakkeren. Met een trailer erbij liggen verre kusten voor ons open. Maar ik ben wel bang dat de oude Volvo dat niet meer trekt.

JACHTWERF RIK HOMAN

De Jan Blank, zeilend met gaffeltopzeil.

Met wel 70 boten van de Old Gaffer club zijn we opgetrokken van Zeeland tot Den Helder. Eerst met de Pagan tot Gouda en met de JB het laatste stuk. Normaal gaan we alleen op vakantie, maar de groep was zo leuk dat we ze niet los konden laten. Heel gezellig met veel Engelse vrienden en mooie klassieke schepen.

In Gouda met de hele vloot in de museumhaven.

De vorige week zijn we nog in Engeland geweest; de Cornish Crabber die we daar hebben liggen was er dit jaar

wat bekaaid afgekomen, maar dat hebben we weer goed gemaakt door een zeiltocht langs de Oostkust, naar de Deben, Woodbridge, de Ore, Orford, Walton Backwaters, Orwell en weer terug naar de Blackwater, Heybridge, onze thuishaven.

Heel mooi weer; nog nooit gehad dat we een vakantie helemaal niet hoefden te reven. Veel drooggevallen of voor anker gelegen. In Orford vroeg de havenmeester 9 pond om aan een boei te mogen liggen. Nou, daar ben ik natuurlijk een zuinige Hollander in en we gingen dus een uurtje verder voor anker in "Abrahams Bosum" Daar lig je ook prima zoals de naam al zegt. Zo hoeft een vakantie niet duur te zijn. Ik wil nog even wijzen op de boot die bij ons te koop ligt voor slechts € 18500. Ook een Cornish Crabber, waar we nog steeds met heel veel plezier in varen zoals u kunt lezen

De Otter drooggevallen bij Walton – Stone Point.

Wat ligt er nog in het verschiet? Natuurlijk de sloepenrace op de Kaag, altijd het laatste weekeinde van September en dan de week erop; 4 en 5 oktober de Reeuwijk Raid. Als u daaraan mee wilt doen vraag dan om een uitnodiging.

Vanaf 15 oktober ga ik de boten weer in de loods zetten. Ik ga er vanuit dat u de boot zoals andere jaren wilt stallen. Zorgt u s.v.p. dat de boot brengt; spullen eruit, sloten eraf en de mast omlaag, dekzeil er weer op. Ik maak ze dan van buiten netjes schoon en zorg voor de motor als dat is afgesproken. Als u de bijgevoegde rekening vóór 10 oktober betaalt, dan is uw plaats gereserveerd; als u niet komt stallen dan graag even een telefoontje.

Rik en Edith